

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **L. Š.**, zastoupeného JUDr. Františkem Kollmanem, advokátem se sídlem Náchod, Komenského 511, proti žalované **Etické komisi České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu**, se sídlem Praha 1, nábřeží Edvarda Beneše 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2019, č. j. 10 A 10/2016 – 43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Františku Kollmanovi **se nepřiznává** odměna za zastupování.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2019, č. j. 10 A 10/2016 – 43, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 11. 2015, č. j. 19363/2015-EKO. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva obrany ze dne 15. 1. 2015, č. j. 262002053/11/2015-7542, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Naposledy uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost stěžovatele o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu.

[2] Ve včas podané kasační stížnosti se stěžovatel omezil především na nástin svého pohledu na politickou situaci a její dopady na svou osobu. Stěžovatel společně s podáním kasační stížnosti, vědom si jejích zákonných nedostatků, požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a rovněž o osvobození od soudních poplatků.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí kasační stížnost, kromě obecných náležitostí podání, obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu

může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek; o tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[4] Z citovaného ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s., je zřejmé, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a zásadou *vigilantibus iura* (viz například rozsudek zdejšího soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 – 47; všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné z <http://www.nssoud.cz>). Stěžovatel tak má, mimo jiné, povinnost označit rozsah napadení rozhodnutí krajského (zde městského) soudu a skutkové a právní důvody jeho tvrzené nezákonnosti; takovým rozsahem a důvody kasační stížnosti (s výjimkami uvedenými v § 109 odst. 3 větou za středníkem s. ř. s., a § 109 odst. 4 větou za středníkem s. ř. s.) je pak Nejvyšší správní soud vázán. V rozsudku rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, se k tomu podává, že „*[l]íčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtky. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.*“ Tyto závěry lze přiměřeně vztáhnout i pro náležitosti kasační stížnosti.

[5] K žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zdejší soud usnesením ze dne 5. 6. 2019, č. j. 3 As 130/2019 – 9, ustanovil stěžovateli zástupcem JUDr. Františka Kollmana, advokáta se sídlem Náchod, Komenského 511 (výrok I.). Protože předmětná (včasná) kasační stížnost neobsahovala náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s., Nejvyšší správní soud současně vyzval stěžovatele, aby prostřednictvím ustanoveného zástupce ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které rozsudek městského soudu napadá (výrok II.); stěžovatele rovněž poučil o procesních následcích, pokud k doplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedojde. Toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 10. 6. 2019, stěžovateli bylo doručeno dne 11. 6. 2019. Poslední den lhůty k doplnění kasační stížnosti tedy, v souladu s ustanovením § 40 odst. 2 s. ř. s., připadl na 11. 7. 2019.

[6] Dne 20. 6. 2019 obdržel Nejvyšší správní soud v reakci na předmětné usnesení žádost ustanoveného zástupce stěžovatele o zrušení ustanovení, respektive o ustanovení jiného zástupce z řad advokátů. Svou žádost odůvodnil *zdravotním stavem, vysokým tlakem a dalšími neduhy, v důsledku nichž již právní služby v podstatě neposkytuje*. Stěžovatele zástupce předem informoval, že je nucen ustanovení odmítnout. Nejvyšší správní soud nicméně usnesením ze dne 1. 7. 2019, č. j. 3 As 130/2019 – 19, žádost zástupce stěžovatele o zrušení jeho ustanovení a ustanovení nového zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl, jelikož JUDr. František Kollman nedoložil existenci žádného zákonem předvídaného důvodu, pro který by mohlo být takové žádosti vyhověno. Toto usnesení nabylo právní moci dne 10. 7. 2019 (zástupci bylo doručeno dne 9. 7. 2019).

pokračování

[7] Jelikož ustanovení JUDr. Františka Kollmana zástupcem stěžovatele nebylo zrušeno, a tedy nadále trvá, bylo povinností tohoto zástupce postupovat v souladu s usnesením ze dne 5. 6. 2019, č. j. 3 As 130/2019 – 9, tedy vyhovět výzvě k odstranění vad podání (dle výroku II. citovaného usnesení). JUDr. František Kollman ve stanovené lhůtě vytýkané nedostatky kasační stížnosti neodstranil. Podáním, doručeným tomuto soudu dne 24. 7. 2019, pouze požádal o prodloužení lhůty „*ke podání kasační stížnosti*“ o jeden měsíc. O této žádosti Nejvyšší správní soud již pro její bezpředmětnost nerozhodoval, neboť prodloužit lze z povahy věci pouze lhůtu dosud běžící; lhůta pro odstranění vad kasační stížnosti však v nyní posuzované věci marně uplynula již dne 11. 7. 2019. Je tedy pojmově vyloučeno takové žádosti vyhovět.

[8] Z kasační stížnosti lze sice (již z povahy věci) dovodit nesouhlas stěžovatele s rozsudkem městského soudu, nicméně není z ní seznatelné, v čem má konkrétně spočívat vytýkaná nezákonnost soudního rozhodnutí, a jak má být o kasační stížnosti rozhodnuto (formulace rozsudečného výroku). Nejvyšší správní soud proto na tuto kasační stížnost nahlíží jako na podání nesplňující základní zákonem stanovené náležitosti, v důsledku čehož jí není možné meritorně projednat.

[9] Protože nedostatky kasační stížnosti nebyly ani přes výzvu a poučení zdejšího soudu odstraněny a jelikož z tohoto důvodu nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud ji, v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., odmítl.

[10] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a to tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[11] Jak bylo již uvedeno, Nejvyšší správní soud ustanovil stěžovateli k jeho žádosti zástupce z řad advokátů; náklady řízení v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Protože však v dané věci nebyly provedeny ustanoveným advokátem žádné úkony (v souladu s výzvou nedoplnil kasační stížnost o důvody, pro které byl rozsudek městského soudu napaden, ani nezformuloval podobu navrhovaného petitu), nenaplnil účel kvalifikovaného právního zastoupení). Nebyly proto naplněny zákonné předpoklady pro přiznání odměny ve smyslu platné právní úpravy dané vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že ustanovenému zástupci stěžovatele odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu